

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Approbandorum Bipartitum

Unczovsky, Marianus

Coloniæ Agrippinæ, 1693

Quæstio XXXIX. De Excommuunicatione in c. si quis suadente &c. contra
percussores Clericorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37308

QUÆSTIO XXXIX.

De Excommunicatione in e. Si quis suadente &c. contra Percussores Clericorum.

Vicar. Nonne duplici Privilégio gaudet Clericus?

S. Ita est, gaudet namq; Privilégio Fori & Canonis.

V. Dixisti alibi respectu Clerici al perendum Privilégium Fori debet trinam monitionem præcedere, etiam necessarium ut hæc Trina monitione præcedat respectu Clerici insensit se delictis enormibus, nec differens habitum Clericalem ad perendum Privilégium Canonis?

S. Non: ut colligitur ex cap. Cùm non ab homine de Sent. Excomm.

V. Quæ sunt verba hujus cap.? S. Hæc formalia: (Occisores Clericorum, aut Presbyteroruns, qui contempto Clericali habitu, Tyrannidi, & enormitatis inverecundè immiscent, in odium Clericorum.

X.
excessus, & terrorem atq[ue] correctio-
nem similium, canone latæ Sententiae mi-
nime coercentur) ex quo deducunt Ca-
pita: quod ad hoc ut Clericus perdat
privilegium Canonis immiscendo se e-
x omnibus nec gestando habitum Cle-
ricalis, non sit necessarium trinam mo-
tione illum prævenire.

U. Unde autem colligitur trinam mo-
tionem prærequiri, nè Judex sacer-
dotis trahens Clericum ad suum forum
Censuram incurrat? vel ut violentiam
inferens Clerico excusatetur à Censura?
S. Ex cap. Contingat. de Sent. Excom. ubi
habentur sequentia: (verùm quia Pri-
vilegium meretur amittere, qui permis-
si abutitur potestate, ac frustra legis au-
xilium invocat, qui committit in legem,
volumus & mandamus, ne tales si tertio
admoniti seipso contempserint emenda-
re, illius efficiantur immunitatis extorres,
qua pro Clericorum tutela, & Laicorum
violentia coercenda dignoscitur instituta)
V. Adducas etiam verba citati c. in Tit:
Quæstionis.
S. Hæc

S. Hæc sunt: Si quis suadente Diabolo ius Sacrilegij reatum incurrit, quod in curia vel Monachum violentas manus jecerit, anathematis vinculo subjaceret nullus Episcoporum illum absolvere possumat (nisi mortis urgente periculo) nec Apostolico conspectui presentetur, ejus mandatum suscipiat.

V. Quæ Personæ comprehenduntur? ly si quis?

S. Omnes generatim Censuræ capaces cujuscunque Ordinis aut conditiones existunt, sive Laici, sive Clerici, sive Masculi, sive Fæminæ &c.

V. Etiamnè prædicta particula extenditur ad illos, qui per alium Clericum vel Monacho violentas manus injiciunt?

S. Exteditur, bine consulens vel mandans expressè, vel tacite percussionem Clerici hanc Excommunicationem incurrit (intelligo tamen efficaciter, sive cum effectu) ita Navar. Sayr. Filii & alij.

v. sup

Supponamus quod Mandans ante
percussionem pœnitentiâ ductus revo-
lverit mandatum, non innocentem
de revocatione Mandatario.

Subjacebit Censuræ utpote Causa
ex percusionis; ita *Lessius Molina*
calij.

Q. Etiamnè extenditur hæc Excom-
municatio ad non obstantem percus-
sionis Clerici, dum potuit, & alias ex
officio ad impediendam percusionem
fuit obligatus?

S. Talis quoq; hæc ligatur Censurâ; si
miller ratam habens percusionem
Clerici suo nomine factam, estò man-
datum non dederit, quod tamen *Bonac.*
sic limitat (dummodo talis fuerit, qui
etiam mandatum dare poterat).

U. Nonnè qui ratam habet cædem suo
nomine factam irregularis non fit, er-
go neq; ratam habens percusionem
Clerici suo nomine factam Excomm:
incurrit.

S. Non est paritas, Lex enim exprimit
ra-

ratihabentem percussionem Clericu, & suo nomine factam Censuram inaurere, sed non est in iure expressum quod ratihabitio cædis indicat in laritatem, in eo qui eam suo nomine factam, ratam habet.

V. Concludo etiam consentientes percussioni Clerici, sive auxilium vel vorem præstantes, aut influentes consensu efficaciter in percussione hanc Censuram affici.

S. Hoc ipsum observat & notat *Var.* cum alijs.

V. Quid significant verba illa *sicut diabolo?*

S. Significant gravem injuriam, & ratione sacrilegij mortale peccatum.

V. Existimo ad incursum hanc Censuram debere concurrere, & internam animi affectionem ac intentionem, quâ aliquis Clerico graviter nocere cupit, & externum effectum, seu ipsam gravem læsionem actu patratam.

S. Ita est: unde existente solo maligno

Cleru*m* in*m*, & non secuto effectu, erit qui-
am mortale peccatum attamen pra-
in habens intentionem non subja-
cit in*m* Censuræ.

Demus casum quod externalatio sit
avis, non tamen ex dolo vel inten-
tione, sed casu patrata, putasne sic
Clericum laidentem latam Excommu-
nicationem incurtere?

i. Scio laisionem externam non esse
peccatum mortale quando animus lae-
dandi non adest, ac proinde dico sic
laidentem Excommunicationem non
insurrere, utpote quæ non incurritur
nisi ob peccatum mortale.

U. Quosnam comprehendit ly in Cle-
ri*m*?

S. Tam Clericos in Sacris Ordinibus
constitutos, etiam excommunicatos,
suspensos, irregulares &c. quam etiam
tonsuram initiatos & in minoribus exi-
stentes, qui nimirum vel Beneficium
Ecclesiasticum possident, vel habitum
& tonsuram Clericalem deferentes,
ali-

alicui Ecclesiæ ex mandato Episcopi
inserviunt; item etiam Clericos co-
jugatos, si cum unica & Virgine co-
traxerunt, & insuper habitum & tor-
suram deferant, ac de mandato Epis-
ci alicui Ecclesiæ inserviant.

V. Non gaudent hoc privilegio Clas-
ci Bigami?

S. Non, neq; actualiter degradati,
que qui dimisso habitu & tonsurâ Co-
ricali negotijs sacerdotalibus se iniungo,
& ab Episcopo moniti se non en-
dant.

V. Quosnam comprehendit ly-
nachum?

S. Quoscunq; Ordinum approbatorum
Regulares, nec tantum Viros in Ord-
nibus constitutos, sed etiam Conversos,
Laicos & Moniales, imò Noviti-
os & Novitias quamdiu habitum Re-
ligionis gestant: pro quo, vi: Canonicis
specialiter Navar. Conc. 10. de Regulari,
item in Manuali c. 27, n. 29. item Bullam
Leon. X. quæ incipit: Ea qua per Seden-

V. Quid

De Excoīm. in cap. si quis suad. 693
Quid tandem intelligitur per ly Vio-
nas manus injecerit?
Intelligitur quævis actio externa &
temporalis injusta seu injuriosa, sive
nibus, sive alijs membris facta cir-
Personam Clerici, vel res ei adhæ-
entes, ut si Clericus vel Regularis oc-
cidatur, vel mutiletur, vulneretur ma-
nu, ense, fuste &c. si surripiatur ei
aliquid de manibus per vim aut inju-
rium v. g. liber, vel de corpore, ut pi-
leus aut vestis &c. Item Excommuni-
cationem incurrit si quis Clericum
conspergat aquâ, pulvere, luto, lapili-
bus, si crinem evellat, si violenter ap-
prehendat frænum equi cui Clericus
infidet, si persecutatur Clericum ita ut
in fluvium vel fossam incidat; si Cleri-
cum violenter detineat in Custodia
aut vinculis, etiam sine alia læsione;
an autem spuens in faciem aut vestem
Clerici, quando alioquin volens, eum
percutere non potest, Excommunica-
tionem incurrat? consule Canonist.

V.D.

V. Dices utiqz quod injiciens violentias manus in Clericum etiam consentientem hanc Censuram afficiatur.

S. Dico, quia Privilégio Canonis non potest Clericus renuntiare, cum non tam in favorem Clerici, quam in favorem totius Ordinis Clericalis sit concessum; quare licet esset volens & consentiens, quia tamen consentire non poterit illi injurya, si percuteretur.

V. Quid si Clericus seipsum graniter percuteret, essetne propterea excommunicatus?

S. Affirmat Molina cum alijs, si hoc faciat ex ira vel tandem vitæ, secus si ei devotione. Adverto etiam quod si Prelatus aut Superior mandaret Clericum aut Monachum percuti correctionis causâ per sacerdotalem Personam, tam ipse, quam mandatum exequens Censuram incurrent.

V. Quæro, an Clericus in percussione sui consentiens sit ipso facto excommunicatus?

S. Non

Non: sed excommunicandus est per intentiam.

Suntne aliqui Casus, in quibus ex-
tatur percutiens ab Excommunica-
tione hic fulminata?

Sunt: & Primo quidem si ad sit igno-
rancia juris vel facti (dummodò cras-
habet affectata non sit) persecutientem
excusabit. Item excusabitur percutiens
Clericum percutiat ob justam sui de-
fensionem, sive in Persona, sive in re-
bus suis, ut si Clericus Laicum fuisset
egressus eum verberibus tractando,
si contingat percussio in raptu Bo-
norum aut spoliatione &c. dummodò
defensionis notabiliter non ex-
cedatur & defensio in continentia ag-
gressionem subsequatur. Item habet lo-
cum excusatio, si percutiatur Cleri-
cus turpiter cum Matre, Sorore, Filia,
vel Uxore inventus, modò percussio
fiat in continentia (quod observandum
est).

U. Declara quando intelligitur Cleri-
cus turpiter inventus? S. Quan-

S. Quando aliquem turpem actum
ercent cum præfatis Personis, etiam
culo vel amplexu tantum, vel si Clericus
solus inveniatur cum sola in loco
suspecto &c.

V. Si autem Clericus inveniretur
piter agens cum remotionibus
sanguineis?

S. Tunc percutiens seu violentas
nius injiciens non excusaretur ab
communicatione Canonis, quia in
non est tam justa Causa doloris.

V. Dixeras suprà percutientem ex-
fari ab incursu Censuræ Excomm. i
percussio Clerici sit necessaria ad de-
fensionem sui corporis famæ, Boni
rum, sit casus quod sit necessaria ad de-
fensionem pudicitiae, quæro an Mu-
lier excommunicationem incurrit
Clericum pudicitiam suam tentantem
percutiat?

S. Si ipso factō tentantem percutit,
non incurrit, secùs autem dicendum
est, si eam Clericus solis verbis impo-

Si aggrederetur, tunc enim sufficietiam verbis repellere, nisi adeò si Cōmolestus sit, ut Mulier se aliter ab eo in loco berare non possit, quam fuisse ē.

Quid resolvis quoad percutientem
riter?

Si percussio ita levis sit, ut arbitrio prudentis viri, & juxta moralem hominum acceptiōnem ad peccatū morale non pertingat, excusabitur percutiens à Censura; An autem percutens leviter (injustē tamen) sive Clericū, sive Personam Privilegiatam in Bulla Cœnæ, si gravis læsio vel plāne mors casualiter sequatur incurrat Excommunicationem hujus vel alterius Canōnis? consule Canonist.

U. Nonnē etiam percussio jocosa habet excusationē?

S. Habet: quando est jurē talis.
U. Etiā excusatur Magister vel Præceptor aut Pater &c qui disciplinæ causā moderatè castigavit Clericum?

S. Excusatur, hoc autem jus corrigendū

Gg di

di limitatur ad Clericos in minoribus
constitutos, non autem majoribus
sacris initiatos.

V. Quid resolvis quoad Pr^{et}latum &
eclesiasticum correctionis causâ, & na-
tione Officij vel jurisdictionis Cleri-
cum vel Monachum juxta gravitate
culpæ castigatione corporali affi-
entem?

S. Excusatur ab incursu Censuræ huius
Canon. neq; eandem incurrit si nec-
sitate urgente, & quando aliter co-
cito fieri nequit, demandet Clericum
vel Monachum per Laicos incarcera-
ri, vel in enormibus delictis deprehen-
sos ligari aut torqueri &c.

V. Dixisti ignorantiam tolerabilem
excusare ab hac Censura, suppona-
mus quod aliquis directe & ex animo
percuteret Petrum Clericum, putans
esse Joannem Clericum, essetne ex-
cusatus ab hac Censura?

S. Minime, vi: Covarruv. in cap. 4.
ma & t. 6.

V. Quid

Quid autem dicas si aliquis volens
percutere hunc v. g. Clericum ab eo
barret, & casu præter intentionem
percutiat alterum Clericum proximè
distantem?

Cler. Dico talem non incurrere hanc
penitentiam.

Apparet esse eandem rationem in
priori & posteriori casu.

Nequaquam: quia in priori casu vo-
luntariè quis percutit hominem quem
scit esse Clericum, quod sufficit ad in-
tendam Excommunicationem, in-
deundo autem casu non voluntariè
percutit hominem quem scit Cleri-
cum, quia (ut suppono) casu præter
intentionem illum percuteret.

Non excusat percutientem etiam
ebrietas?

Excusat aliquando.

Sed quando?

Quando usum rationis adimit & est
mortalis.

Ergo ebrietas aliquando est sine pec-
cato mortali.

Gg. 2. S.Pa-

S. Patens est, quòd ebrietas importet quendam defectum provenientem ex nimia vini &c. potatione, qui defec-tus si resultaverit ex generositate vini cum moderato usu præter opinionem & advertentiam bibentis, ebrietas erit sine peccato mortali, si verò resul-taverit ex inordinata concupiscentia & immoderato usu Vini cum adver-tentia erit peccatum mortale, qm tunc aliquis sciens & volens se privat modo quodam innaturali usu rationis.

V. Quæro, an percussio ob quam incurritur Censura aliquam habeat lati-tudinem seu divisionem.

S. Habet, alia enim est levius, alia gra-vis sive medioris alia gravissima sive enormis.

V. Quam putas esse percusionem le-vem, sufficientem ad incurrendam Censuram?

S. Illam, quæ secum non adfert macu-lam, aut lacerationem carnis, aut membra mutilationem, dentium evul-sio-

porterem, multorum capillorum extra-
tionem, sanguinis copiosam effusio-
nem, neq; ex circumstantijs agrava-
tione.

te vini
ionem
etas e-
ccussionem enormem?

Tunc quando devenitur ad membra
vibrationem, vel copiosam sanguini-
s effusionem provenientem ex gra-
vitate lassionis, aut quando Clericus
flagellatur, fuste percutitur cum mag-
no dolore, aut violenter in aliquem
carcerem detruditur &c. item
quandoq; ex dignitate Personæ per-
cussæ censetur enormis percussio, ut si
percussus sit Episcopus, Abbas, aut
quivis alius Superior respectu sui sub-
diti; Ex his facilè patebit, quid sit me-
diocris percussio, si enim multum ab
enormi distet, erit levis, si parum di-
stet erit mediocris, quod judicio pru-
dentum relinquitur discernendum.
V. Videtur mihi quòd percussio etiam
censenda sit enormis, quando fit in

Gg 3 pub-

publico videlicet in platea, in Ecclesia &c.

S. Sic sentit Panorm. in cap. Cùm illas de Sent. Exeomm.

V. Ad quem autem spectat Absolutio ab hac Censura?

S. Universaliter & regulariter loquendo ad solum Pontificem cui est servata: vel ad illos qui specialiter præsentant Personam Summi Pontificis sunt Legati à latere, Nuntii Apostoli in Provincia sua legationis &c.

V. Nunquid excipiuntur aliqui Casus in quibus potest Episcopus in percussione etiam mediocri vel enormi absolvere?

S. Ità est: in articulo autem Mortis quilibet Sacerdos absolvere potest, præstito tamen à ligato juramento si supervivat præsentandi se Papæ, vel alteri potestatem habenti quām primum poterit.

V. Recense ergo casus in quibus potest Episcopus absolvere.

S. Sit

De Excom. in cap. si quis suad. 703
Sit primus Casus : si percutiens sit
Julier; Senex, Valetudinarius, im-
ubes, pauper, & Universaliter qui cū-
ne sine suo gravi incommodo Romam
venegit, ab Episcopo absolvī potest,
alio in hoc Privilegiato ; & quidem
impedimentum in ordine ad com-
mendum sit perpetuum, possunt in-
troditi hāc Censurā absolvī absq; ulla
conditione vel restrictione compare-
dorā Sede Apostolica; si verò non
perpetuum dēbent juramētum p̄r-
fari de comparendo, vi: Filliū, & alios.
D. Recordor quod alibi recensueris
Personas à Personalī accessu ad Urbem
pro absolutione obtinēda à Sede Apo-
stolica excusatas, simulq; causas legi-
timas excusantes, quia vero notitiam
talium præsens requirit materia spe-
cialiter, idcirò volo ut hīc adæquate
& completere exprimas illas Causas ex-
cusantes.
S. Eleganter illas exprimit Panormit
& comprehendit his versibus:

Gg 4

Re-

Regula, Mors, Sexus, Hostis, Puer
Officialis,
Deliciosus, Inops, Æger, Senexque,
Sodalis,
Janitor, Astrictus, Dubius, Causal-
vis ictus
Debilis, absolvì sinè Summa Sede
merentur.

Ly *Regula* excusat ab hujusmodi obli-
gatione Religiosum ex cap. Monach.
cap. Canonica 50. & cap. Cūm illorum 31.
de Sanc. Excomm. ubi allegatur procau-
ſa ut Regularibus materia evagandi
subtrahatur; & hoc intelligitur etiam
de Novitijs. Ly *Mors* denotat Articu-
lum vel periculum mortis ex cap. Paſ-
toralis cap. Non dubium. Ly *sexus* excusat
Mulieres, sive juvenes, sive senes, sive
divites & sui juris, sive pauperes, quia
mulierum itineratio aut peregrinatio
semper est periculosa cap. Mulieres 6.
Ly *Hostis* excusat habentem inimicitias
capitales ex cap. De cætero 11. ly *Offi-
cialis* exercentem munus publicum Ci-
vile

De Excomi in cap. si quis suad. 709
vel Ecclesiasticum. Ly Deliciosus ex-
at Magnates & Principes delicatae
plexionis ex d. c. Mulieres. (ad-
tendum tamen est, quod priusquam
Ordinario absolvantur, debeat eo-
m in qualitas Romano Pontifici inti-
m) ly Inops excusat pauperem ex-
La noseitur de Sent. Excomi. cap.
tarvis; debet autem talis esse pau-
pas, ut pauper non habeat unde vi-
it, nisi ex artificio suo, quod non
est exercere in itinere, uti obser-
vatur Turrecrem: in c. si quis suadente vel
vivat ex pura mendicitate, & ex
adem sibi, & Uxori ac familiæ pro-
piciat; unde non excusatur pauper
qui est solitus mendicare, & non ha-
bet familiam cui prospicere tenantur,
de est potens ad faciendum iter; ly
Riger excusat infirmum, quod tamen
intelligendum est de tali infirmitate,
qua impedit infirmum, nè possit sub-
ire laborem accedendi ad Urbem, ex-
cepto. Quod de his. Ly Senex excusat æta-

Gg 5 tem

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tem Senilem adeò gravem, ut excludatur capacitas ad Urbem veniendi; & ly Puer excusat aetatem puerilem infra pubertatem ex cap. Quamvis s. 58. ly S. dælis & ly Astrictus denotant conditionem & qualitatem status Percussionis & excusant tam Servos qui non sunt sui juris, quando eorum Dominus non fuit in culpa, & grave damnum passus sit ex absentia servi, quam Filium familias, qui adhuc est sub Patria protestate; ut observat Panorm. in d.c. Mulieres. Ly Janitor excusat habentem Officium Ostiarij, si in ejus licito exercitio excessisset modum correctionis ex cap. Si vero, ly Dubius denotat dubietatem causæ, id est Excommunicationis incurse excusare ab accessu ad Urbem. ly Causa levis i. dñs Or. excusat modicam & levem injuriam, item immoderatam propulsationem vis per Clericum illatæ. ex cap. Pervenit, 17. & d.c. Si vero.

V. Suppono quod licet praesatae omiss.

Cau.

De Execu^{ti}oⁿe in cap. si quis fūnd. 707
t excusent à Personalī accessū
Urbem, non tamen omnes excu-
st, ut per supplicem libellum non
curratur ad Sedem Apostolicam pro
solutione obtainenda, quando id fie-
cussione
on sunt
nus non
m passu-
n Filium
atria pe-
in d.
bentem
cito ex-
rre^{ti}
otat du-
municat
cessu ad
excusat
tem im-
vis per
nit, 17,
oimes
Can.

Dixeras inimicitias Capitales ex-
fare à personali ad Urbem accessu,
amus autem casum, quod essent qui-
eti ejusmodi inimicitiae eo tempore
eo expeditur facultas absolvēdi, non
tamen essent tempore executionis lit-
tarum à M. P. transmissarum.
Si tempore executionis secuta sit
reconciliatio, non gauderet Lator Be-
neficio absolutionis demandata, sed
teneretur accedere personaliter ad Ur-
bem pro ea obtainenda; juxta vulga-
rem namq; regulam cessante Causa ces-
sat effectus, supponitur autem quod ces-
saverit Causa propter quam eximeba-
tur ab obligatione veniendi ad Urbem

1709 Oct.

Gg 6

v. Ap-

U. Apparet, quod ratio finalis propter quam conceditur ut absolvit possit laetus qui Clericum graviter læsit & inimicitias capitales habet, sit inimicorum vitæ periculum.

S. Ita est: hoc enim respicit M. P. concedens hujusmodi commissariam ab solutionem.

U. Dic mihi quæso, unde oritur inimicitia capitalis?

S. Existimo quod oriatur vel ex secutoria aut minitata morte, aut ex secuto exilio à Patria, vel ex accusatione capitalis criminis, vel ex lite & procurata jactura bonorum omnium vel saltē majoris partis, cum bona temporalis sint vita hominum, vel ex gravi infamia per calumniam irrogata, cum unusquisq; suam bonam famam & honorem proprium tanti aestimet quanti propriam vitam, & forsitan pluris; & quia ob plures alias causas possunt oriri inimicitiae capitales, idcirco relinquitur arbitrio prudentis Judicis inter-

De Exco*m*. in cap. si quis suad. 709
propter
ssit Lai-
t & ini-
minens
P. con-
iam ab-
tur ini-
secuti-
ato exi-
capita-
ocurata-
saltēm
poralis
vi infi-
cūm u-
n & ho-
quanti-
ris; &
sunt o-
ō relin-
cis in-
ter-
pretari, quānam sit capitalis inimi-
cia? vi: Panormit. in c. Cūm oporteat.
m. 4. in fin. de accusat.
1. Recense ulteriores casus in quibus
piscopus potest Percussorem absol-
vere.
2. Potest absolvere si percussio fuit le-
vis, vel si sit facta à Clericis simul co-
habitantibus, (nisi sit enormis) item
si Religiosus percusserit Clericum sa-
cularem &c. An autem Prælati Episco-
po inferiores habentes jurisdictionem
quasi Episcopalem possint suos subdi-
tos absolvere ab hac Censura in casi-
bus, in quibus potest Episcopus absolv-
ere? vi: Canonis.
3. Sit casus quod Regularis unius Mo-
nasterij, percusserit Religiosum alte-
rius Ordinis? vel alterius Monasterij?
4. De jure communi absolutio danda
est non solum à proprio Prælato, sed
etiam à Superiore percussi; poterit ta-
men alter alteri suas vices delegare,
imò unusquisq; ex parte sua propriam
in

in hoc facultatem alicui etiam simpli-
ci Sacerdoti Regulari ad hunc effectum
concedere seu committere: vi: Regi-
nal. l. 1. n. 243. Observe hic etiam,
quod Regulares se invicem percutien-
tes absolvit possint ab Abbe suo Pra-
lato sui Ordinis, nisi percussio fuerit
enormis deveniendo ad mutilationem
membri, sanguinis profusionem &c.
aut si fuerit violenta manus injecta in
Episcopum vel *Abbatem* &c. in quibus
casibus absolutio est S. Pontifici reser-
vata, solent tamen plerique Religio-
num Prælati specialia Privilegia impe-
trare à S. Pontifice, ut etiam à percus-
sione enormi absolvere valeant.

V. Supponamus quod in aliquo Con-
ventu existat Superior duntaxat cum
uno subdito Sacerdote, seque adinvi-
cem percutiant, quid faciendum in
casu?

S. Quamvis ambo in conscientia ab
actu jurisdictionis privati remaneant,
adeoque non possit Superior delegare
sub-

De Excoſſi. in cap. ſi qui iſſuad. 711
ſedito percusſo facultatem abſolven-
t ab Excommunicatione, & ſic ab il-
le à Cenſura incurſa abſolvi facere,
neq; ab excommunicatione abſo-
luit ſuum ſubditum à Cenſura libera-
t, nihilominus iſi immineat pericu-
lum Scandalii niſi celebrent, utſi ſit
dies Festus, & non poſſit ob temporis
brevitatem adire alium, qui eos ex fa-
cilitate quam habet abſolvat, ſitque
percusſio Secreta, tunc alterum ab al-
tero poſſe abſolvi tradunt DD. imò
nonnulli ſuſtinent, quòd ſi duo ſimpli-
ces Sacerdotes in Monaſterio ſe per-
entiant & timeatur Scandalum niſi ce-
lebrent, neq; poſſint pro tunc adire
Superiorem qui eos abſolvat, ſitque
percusſio Secreta, ſe ad invicem abſol-
vere poſſint; vi: Barbo: de jure Eccl. l. 1.
c. 39 n. 91. Lezan. T. 3. verbo Clericus n.
17. Cariol. de reſer. p. 2. caſu 1. o. de Jud.

Regul.
U. Quare interponis ly si percussio sit
Secreta? S Ideo.

S. Ideo,

S. Ideò, quia si percussio esset publica,
nequaquam esset timendum scandala-
lum si non celebrarent, siquidem jam
pro Excommunicatis apud alios ha-
berentur.

V. Quæro, an si Episcopus, vel Prae-
tus Regularis puniens suum subditum
notabiliter modum in puniendo ex-
cederet, hanc Excommunicationem
Canonis, si quis suadente incurreret?
S. Omnipotens, quia totus ille notabilis
excessus supra pœnam delicto debi-
tam perinde se habet, ac si absq; illa
Causa infligeretur; quare advertat
Prætus præsertim Regularis, nè pu-
niendo sibi subditos ultrà id quod in
Regula vel in jure statuitur faciat, neq;
ex odio vel alia humana passione, ad
excedendum in puniendo modum,
moveatur, verùm omnia ex charitate
præstet, & Zelum pacis ac quietis Re-
ligiosæ præ oculis habeat, nè Subditi
ejus crudelitate exterriti, arripiant
fugam à Religione, illiq; in varia pro-
bra

De Exco m. in cap. si quis suad. 713
nac facinora labendo, non parvam
ferant ignominiam, sicq; Superior
ultimans se Religioni prodesse, illi
otius non sine amaritudine obsit. Ex-
adet proinde memoriae commenda-
re auream illam Chrysost. Sent: (hom:
super cap. 23. Matthæi) Melius est
rrare in misericordia remittendi, quam
in severitate ueliscendi, & sequens Mel-
lifui Doct. monitum Serm. 23. super
Canti. Audiant hoc Prælati qui sibi com-
missis semper uelant esse formidini, utili-
tati raro, erudimini qui iudicatis ter-
rum, discite subditorum Matres vos esse
debere, non Dominos; studete magis ama-
ri quam metui, & interdum severitate
quæ est, Paterna sit, non Tyrannica; Ma-
tres fovendo, Patres vos corripiendo ex-
hibeat, mansuescite, deponite feritatem,
suspendite verbera, producite ubera, pe-
tiora lacte pinguecant, sciantq; subdito-
rum correctionem spiritu lenitatis, & non
erudelitatis faciendam esse, & hunc pu-
niendi modum esse Sacrorum Canonum
di-

dispositioni simpliciter conformem; cum
hoc tamen adverto, quod in casu ob-
stitutionis subditorum, vel cum abe-
suarum culparum emendatio non spe-
ratur, rigorosè procedendum sit.

V. In casu quo controverteretur, num
percussio gravis vel levis sit? quanto
quonam decidi debeat?

S. Si Clerici Percussor sit Clericus, i
suo Episcopo id judicari debet, si vero
sit Regularis, à suo Superiore Regu-
li, modò res sit absolute dubia, iecis
si sit clara, nam quae clara & certa
sunt explicatione non indigent.

V. Occurrit dubium, an videlicet ob-
tentâ facultate absolvendi à M. P. il-
lum qui violentas manus injectit in
Presbyterum, si loco Sacerdotis, ex-
ponatur Clericus percussus, gratia lo-
cum habeat, & reus absolviri possit?

S. Potest absolviri; nam quando agitur
de hujusmodi Censura, semper nomi-
nantur Clerici & non Sacerdotes, quod
confirmari potest ex hoc, quia quan-

De Exco
agit
ris eno
ffus &
pellatu
cò cùn
different
sum, ne
U. Sed c
entin c
Non si
ativa, c
colligiti
Gaufrira
etiam,
possint
Monac
confess
tus susc
Cleric
hujusm
Abbat
U. Qu
actu S
hoietri

agitur de Interfectore Sacerdotis
vis enormitatibus se iniiscentis per-
fus & imperfectus Sacerdos, non
pellatur Sacerdos, sed Clericus; &
eo cum S. Canones nullam faciant
differentiam quoad istius Censura in-
missionem inter Sacerdotem & Cleri-
cum, neq; nos debemus facere.
U. Sed quid resolvitur si Sacerdotes ef-
tent in dignitate constituti?
Non suffragabitur absolutio sub nar-
rativa, quod Clericum percusserit, ut
colligitur ex c. Cum illorum 32. §. qui si
lastrales de Sen. Extom. adverto hic
etiam, quod ab hac Censura absolvi
possint Laici a saeculo fugientes, &
Monachalem habitum suscipientes,
confessi, quod ante hujusmodi habi-
tus susceptionem manus violentas in
Clericos injecerint. (excipitur autem
hujusmodi violentia facta Episcopis,
Abbatibus aut similibus).
U. Quando haec absolutio tribuitur in
actu Sacralis Confessionis, suf-
ficietne ordinaria forma? S.Suf-

S. Sufficiet : nisi vellet quis superadde-
re: *Authoritate mihi specialiter à N. con-
cessa, ab Excommunicationis Sententia,
quam ob perennum à te Clericum incur-
risti, te absolvo &c.*

V. Supponam⁹ quod delictum sit pub-
licum , & Laicus qui v. g. Presbyter
um graviter percussit propterea ab Or-
dinario loci sit publicè declaratus ex-
communicatus.

S. Cùm delictum sit publicum , & de-
claratio publica , necesse etiam est ut
absolutio publicè fiat , & propterea
Percussor juxta formam in Rituali Ro-
mano præscriptam , coram Notario &
duobus saltē testibus absolvendus est
ab Ordinario vel ejus Vicario Genera-
li , qui sedens præmissis Psalmo Mis-
tere & orationibus consuetis Pœnitentia-
tem leviter percutiet in humero de-
nudato, postea surgens dicet expressa
in Rituali , quibus completis adjunget
sequentia: *Dominus noster JESUS Christus
Te absolvat, & Nos Auctoritate ipsius,*

ad.
adde
l. con-
tientia,
incur-
pub-
pyter-
b Or-
us ex-
& de-
est ut
terea
i Ro-
rio &
us est
nera.
Mist-
iten-
o de-
ressa
ngget
rific
siss,
fū De Excom. in cap. si quis suad. 717
mētissimi Domini Papæ nobis commis-
sionis, quam ex eo quod Presbyterum
incurrit, & vulneraveris, incurristi,
incurrisse declaratus es, & restituimus
Communioni & Unitati Fidelium, &
in Sacramentis Ecclesie, in nomine
Filiij & Spiritus Sancti. Et hæc
forma observanda est, quodsi fuerit
missa, absolutio nulla erit.

Nunquid hæc absolutio impertien-
t est à proprio Episcopo.

S. Omnipotens, potest autem dici propri-
us Episcop: vel ratione domicilij, vel ra-
tione beneficij, vel ratione originis,
licet alibi habuerit domicilium, vel ra-
tione delicti &c. vi: Panormi, in c. Sicut
alterius 7. q. 1.

V. Dixisti suprà vel ejus Vicario Genera-
li, quem ergo existimas esse Vicarium
Generalem?

S. Illum, qui vices Episcopi gerit in
eodem loco & Tribunal, & cognoscit
omnes causas sicut Episcopus, quia est
con-

constitutus ad omnia, quæ sunt juris
dictionis voluntariae & contentiose,
& ideo Episcopus & Vicarius faciunt
unum idemq; Tribunal, nec à Vicario
Generali ad Episcopum appellatur. *cap.*
Non putamus 2. de consuetud. in 6. s. Ro-
mana Ecclesia 3.

V. Possetne nomine Vicarij Generalis
quoad effectum de quo hic agimus re-
nire Vicarius Capitularis?

S. Non: quia Vicarius Capitularis non
succedit in Jurisdictionem delegatam
Vicario Episcopi, sicut nec Capitu-
lum à quo dictus Vicarius accipit po-
testatem succedit in Jurisdictionem
delegatam Episcopo. *ex cap. Pastoralis*
II. §. præterea, de Offic. Judic. Ord.

V. Infero quòd si M. P. transmitteret
Episcopo litteras pro absolvendo Laico,
qui Presbyterum graviter percus-
sit, ac propterea ab Ordinario locide-
claratus fuit publicè Excommunicatus,
si interim Ordinarius moreretur ne-
cessere esset expectare electionem novi

Epi-

juris scopi, & deputationem ejus Vicaria Generalis, qui has litteras delegat, cunctis exequatur.

caro Sic sentio.

r. cap. Seis requiri satisfactionem, quænam
s. Ro. tem satisfactione præcedere debet?
ralis Refectio expensarum, damnorum
s. ve. secundum quantitatem injuriæ,
non qualitatem Personæ injuriatæ; quod
am percussus fuerit Religiosus, poena
tu applicabitur illius Monasterio, si vero
po Clericus sacerdotalis applicabitur
em. si Clerico, nisi percussio fuisset fac-
dil. tina contumeliam & odium Episcopi,
ret Ecclesiæ, hoc enim casu, etiam E-
ai- scopo, vel Ecclesiæ præstanta esset
s. f. satisfactione.

s. f. 1. Videtur mihi, quod injuriæ aesti-
matio fieri debeat pro tempore quo
illata fuit, non autem pro tempore
quo judicatur.

s. f. 2. Sic exprimitur ly *injuriarum estimatio*
fieri enim potest, ut postea Per-
sona latra sit facta vilior, vel dignior
ut honestior.

V: Di-

V. Dices utiq; quòd adhoc ut quis posse excede-
sit absolvi, satis sit, si sit paratus quan-
tum in se est ad satisfaciendum celi-
te impotentia, quā forsan detinetur.
S. Satis est: quo casu tamen medio ju-
ramento promittat satisfacere, ubi arbitrium
primùm poterit, quòd si omittatur hu-
militè, injusmodi juramenti delatio, adhuc ab-
solutio ab Excommunicatione valet, penitentia
ut benè advertunt Panor. & Deinceps in
cap. questioni 21. num. 5. de appellat.
(hoc tamen intelligendum est de for-
ma absolutionis data à jure, secus si
forma sit data ab homine, quæ omni-
nō observanda est)

V. Lego pœnam debere esse arbitra-
riam.

S. Olim pœna pro injuria illata coñi-
tebatur ex Prætoris lege arbitrio ipsius
injuriati, qui medio juramento coram
Judice deponebat se tanti injuriam si-
bi illatam aestimare, & secundum quod
injuriatus aestimabat, reus condemna-
batur, sed quia injurijs affecti aliquan-
do

s polo excedebant in æstimandis injurijs
quan- oprijs, ideò Pœnæ taxatio relictæ
ellen- arbitrio Judicis, qui propterea ap-
tur. ellabatur Reparator; est ergo pœna
io ju- diligenda secundum rectum Judicis
, ubi arbitrium, & si absolutio tribuatur oc-
ur hu- mitate, injungat Confessarius pro Pœ-
c ab- illud, quod judicabit saluti animæ
alet, penitentis expedire.

QUÆSTIO XL.

In qua de secunda Censura quæ est

Suspensiō.

Definiās suspensionem pro-

priè & strictè sumptam.

S. Est Censura Ecclesiastica, quâ Clerico
ob suam culpam prohibetur exercitium
Ordinis, vel Jurisdictionis, vel usus Benefi-
ciij in totum vel in partem, ad tempus, vel
imperpetuum sive quâ privatur usu Offi-
ciij vel Beneficij, vel usu utriusq;
U. Cur interponis ly Clerico?

S. Ad denotandum quod solus Cleri-
cus id est primâ tonsurâ ad minimum

Hh

imi-